

Кореляційний аналіз показав наявність прямого зв'язку середньої сили між СНЗ САТ та ДАТ і добовими індексами SD та CV САТ та ДАТ, а також наявність прямого зв'язку слабкої сили між СНЗ ДАТ та денним індексом SD ДАТ. Значення індексів SD_w та ARV суттєво між групами не відрізнялись.

Зі збільшенням СНЗ АТ, що є однією із цілей гіпотензивної терапії, збільшується і ВАР АТ, що є фактором ризику ушкодження органів мішеней. І навпаки – зі зменшенням СНЗ АТ, що призводить до формування прогностично несприятливих типів добового профілю нондіпер та найтпікер, ВАР АТ зменшується. Вплив антигіпертензивного лікування на ВАР АТ має бути предметом подальших досліджень.

КЛІНІКО-ЛАБОРАТОРНІ АСПЕКТИ КОРОНАВІРУСНОЇ ХВОРОБИ

Карабут Л.В., Єрмоменко Р.Ф., Матвійчук О.П.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. У грудні 2019 року світ уперше стикнувся з надзвичайно серйозним викликом – коронавірусною хворобою COVID-19. Унаслідок захворювання понад 1 млн осіб померли. Близько 26,8 млн людей одужало. За даними Центру громадського здоров'я, станом на 9 грудня в Україні зафіксовано 12585 нових підтверджених випадків коронавірусної хвороби COVID-19 (з них дітей – 654, медпрацівників – 682). Кількість активних хворих становить 380 021 особа.

Мета. Клінічний перебіг коронавірусної хвороби (COVID-19) у осіб, інфікованих SARS-CoV-2, є дуже варіабельним: від відсутності будь-яких симптомів до вкрай тяжких вірусних пневмоній із розвитком гострого респіраторного дистрес-синдрому та поліорганної недостатності. Рівень смертності для COVID-19 оцінюється в діапазоні від 0,5 до 3,5%, а клінічний прогноз щодо захворювання становить: 40% - легка форма, 40% - помірна, 15% - важка, 5% - критична. Враховуючи загальні характеристики перебігу захворювання, актуальним залишалось питання комплексного лабораторного обстеження хворих з метою контролю змін, що відбуваються під час перебігу захворювання та якості лікування хворих.

Матеріали та методи. З метою комплексного лабораторного дослідження використовували класичні клінічні лабораторні тести, для оцінки стану і прогнозу COVID-19, а саме: число лімфоцитів (лімфопенія спостерігалась більше ніж у 80% пацієнтів з COVID-19) та число тромбоцитів. У пацієнтів з тяжкою формою тромбоцитопенія виявляється в 57,7% випадків, та у 31,6% пацієнтів з менш значними симптомами. Крім того, розгорнутий загальний аналіз крові, при якому визначається середній обсяг тромбоцитів і кількість ретикулярних тромбоцитів може бути корисний при оцінці ризику розвитку ускладнень та прийнятті клінічного рішення.

Результати і висновки. Проведення комплексного лабораторного дослідження на даному етапі в боротьбі з COVID-19 є дуже важливим. Визначення лабораторних предикторів, які дозволять передбачити ризик розвитку важких і критичних форм захворювання, диференціювати низький і високий ризик смертності, що надасть можливість оптимізувати лікування. Важливими лабораторними

показниками, які змінюються у пацієнтів з COVID-19 є такі показники як лімфоцитопенія, нейтрофілія, тромбоцитопенія або рідше тромбоцитоз. Лімфоцити відіграють вирішальну роль в підтримці імунного гомеостазу організму і беруть участь у відповіді на дію зовнішніх патогенних факторів. На думку лікарів та вчених, які займаються дослідженням розвитку коронавірусної інфекції в основі розвитку лімфоцитозу лежить чотири потенційних механізми: вірус може безпосередньо впливати на лімфоцити, що призводить до їх загибелі; лімфоцити експресують коронавірусні рецептори ангіотензин-перетворюючий фермент-2, який є мішенню вірусу; вірус може безпосередньо руйнувати лімфатичні органи; гостре зниження рівня лімфоцитів пов'язане з дисфункцією лімфоцитів при прямому пошкодженні вірусом таких органів як тимус і селезінка. Фундаментальні дослідження підтвердили, що фактор некрозу пухлини альфа, інтерлейкін-6 та інші прозапальні цитокіни можуть індукувати дефіцит лімфоцитів. Інгібування лімфоцитів можливо під впливом метаболічних молекул при гіперлактіческій ацидемії, пов'язаної з підвищеним рівнем лактату, що призводить до пригнічення проліферації лімфоцитів. Тому показник лімфоцитів є надійним і ефективним маркером важкості перебігу COVID-19.

ЛАБОРАТОРНА ДІАГНОСТИКА ОТРУЄНЬ ТРАЗОДОНОМ НА ОСНОВІ МЕТОДІВ ХІМІКО-ТОКСИКОЛОГІЧНОГО АНАЛІЗУ

Карпушина С.А., Баюрка С.В.

Національний фармацевтичний університет, м. Харків, Україна

Актуальність. В клінічній токсикології отруєння визначають як захворювання хімічної етіології, яке розвивається при потрапленні в організм людини хімічних речовин в токсичних дозах, що призводить до порушення життєво важливих функцій людини і створює небезпеку для його життя. Лабораторна токсикологічна діагностика отруєнь має два напрямки: специфічне кількісне та якісне визначення токсичних речовин у біологічних середовищах організму (аналітична діагностика з застосуванням методів хіміко-токсикологічного аналізу) та неспецифічні біохімічні дослідження для діагностики тяжкості токсичного впливу на функції печінки, нирок та інших органів і систем організму. Так, при встановленні причини отруєння антидепресивними препаратами важливе значення мають дані лабораторних токсикологічних досліджень біорідин на наявність в них зазначеної групи лікарських речовин.

Мета. Розробка методів хіміко-токсикологічного аналізу тразодону з використанням рідинно-рідинної екстракції, тонкошарової хроматографії (ТШХ), вискоефективної рідинної хроматографії з УФ-спектрофотометричним детектуванням (ВЕРХ-УФД) для мети лабораторної діагностики отруєнь антидепресантами.

Матеріали та методи. Дослідження проводили з модельними пробами крові, до яких попередньо додавали тразодон. Для ізолювання антидепресанту з біорідини використовували метод рідинно-рідинної екстракції метиленхлоридом з лужного середовища при рН 9. Супутні ендогенні домішки видаляли екстракцією діетиловим етером з кислого середовища при рН 1. Еритроцитарну масу попередньо осаджували за допомогою 10 % розчину кислоти трихлорацетатної. Для додаткової очистки екстрактів